

یکه تازی ایران در والیبال قهرمانی جوانان جهان

پیش به سوی جام

ایران ورزش

www.INN.ir/sport

iranvarzeshii

• شنبه ۸ شهریور ۱۴۰۴ • ۶ ربیع الاول ۱۴۴۷ • سال بیست و نهم • شماره ۷۹۱۴ • قیمت: ۱۰۰۰۰ تومان •

خط دفاعی متزلزل و ترکیبی که هماهنگ نیست

زنگ خطر بیخ گوش امیر

✓ قلعه نویی: ۸ ماه پیش گفته بودم به کافا نیاییم

✓ سرمربی افغانستان: چند بازیکن خود را نداشتیم

✓ سلام نظامی ملی پوشان در تاجیکستان

✓ حاکماری نظامی و وضعی متناقض با افغانستان

✓ سندروم گزارشگران بی اطلاع، این بار برای یوزها

✓ بازگشت واریس پس از ۵۲۲ روز

✓ آقای سرپرست فرافکنی نکید

متهم کردن منتقدان به تبعیض نژادی!

آقای سرپرست فرافکنی نکند

درحالی که انتقادات از حضور تیم ملی فوتبال ایران در تورنمنت کافا همچنان ادامه دارد، فدراسیون فوتبال بار دیگر با توجهیاتی نخواهد داشت. سعي در عادی سازی یک تصمیم اشتباه دارد. رقابت هایی که نه از نظر سطح فنی ارزشمند است، نه از نظر اعتبار، آن هم در قاصت تدارکات تیمی برای حضور در بزرگترین آوردگاه فوتبال جهان یعنی جام جهانی. بازی ابتدایی مقابل تیم ملی افغانستان خود گواهی روشن بر سطح پایین این تورنمنت

تجربه، انگیزه و فرصت تازه

بازگشت رامین پس از ۵۲۲ روز

رامین رضاییان، مدافع باتجربه تیم ملی فوتبال ایران، بعد از ۵۲۲ روز غیبت دوباره پیراهن کشورش را پوشید. آخرین بازی او برای تیم ملی به فروردین ۱۴۰۳ مقابل ترکمنستان بازمی گردد و پس از آن، به دلایل مختلف از حضور در اردوهای تیم ملی دور مانده بود. با این حال، ظهر دیروز در تورنمنت کافا، رضاییان مقابل افغانستان بار دیگر روی نیمکت تیم ملی و سپس در ترکیب اصلی حضور یافت و عملکرد خود را در سطح بین المللی به نمایش گذاشت. بازگشت رضاییان به تیم ملی نکات فنی و روانی مهمی دارد. او با تجربه ای که از بازی های گذشته خود در رقابت های آسیایی و بین المللی به دست آورده، می تواند در خط دفاع و بال راست تیم ملی نقش کلیدی ایفا کند. توانایی در نبردهای یک به یک، ارسال پاس های دقیق و نفوذ های مؤثر در جناح راست، از جمله ویژگی هایی است که باعث می شود بازگشت او برای کادرفنی یک فرصت طلایی باشد. از دیدگاه فنی، حضور رضاییان باعث ایجاد ثبات در خط دفاعی و بال راست تیم می شود. تیم ملی در نبود او اغلب با نوسانات دفاعی و فقدان تجربه در جناح راست مواجه می شدیم. فکر می کنم من به تیم ملی بازگشت می توانم به هماهنگی بهتر خط دفاعی و اجرای تاکتیک های هجومی از جناحین کمک کند. همچنین، تجربه رامین در مدیریت بازی و حفظ تعادل بین حمله و دفاع، به تیم ملی در شرایط فشرده تورنمنت ها ارزش افزوده می دهد.

زود است درباره علیری صحبت کنیم

قلعه نویی: ۸ ماه پیش گفته بودم به کافا نیاییم

امیر قلعه نویی پس از برتری ۳ بریک تیم ملی فوتبال ایران مقابل افغانستان در تورنمنت کافا این جملات را به زبان آورد: «به تیم ملی افغانستان تبریک می گویم. قبلاً هم گفته بودم که فوتبال آسیا در حال پیشرفت است و هیچ تیم ضعیفی وجود ندارد. در این بازی چند مشکل داشتیم. واقعاً تیم خسته ای در اختیار داشتیم و بدون تمرین برای این بازی آماده شدیم. با این مدل نباید وارد تورنمنت می شدیم. فکر می کنم من با تیم ملی بازگشت می توانم به هماهنگی بهتر خط دفاعی و اجرای تاکتیک های هجومی از جناحین کمک کند. همچنین، تجربه رامین در مدیریت بازی و حفظ تعادل بین حمله و دفاع، به تیم ملی در شرایط فشرده تورنمنت ها ارزش افزوده می دهد.

چنین موضعی نه تنها بی اساس، بلکه نوعی فرار از پاسخگویی ست. مساله، رنگ چشم و موی حریفان نیست؛ موضوع، سطح فنی و آماده سازی جدی برای جام جهانی است. تیم ملی ایران برای رسیدن به سطحی رقابتی در جام جهانی ۲۰۲۶، نیازمند رویارویی با تیم های قدرتمند است، نه تورنمنت هایی که نه محک واقعی برای بازیکنان اصلی محسوب می شود، نه تجربه سودمندی درستی برای رسیدن به جام جهانی نیست.

زمره نارضایتی در اراک

حسینی از آلومینیوم جدا می شود؟

در حالی که هفته دوم لیگ برتر فوتبال ایران به تازگی به پایان رسیده شایعاتی پیرامون قهرمانی حسینی با مدیران باشگاه آلومینیوم اراک وزمره نارضایتی اواز وضعیت مالی، همه اراک را در بر گرفته است. مدیران باشگاه و پایان همکاری اش با آلومینیوم را مطرح کرده است. اگرچه دلیل رسمی غیبت حسینی اعلام نشده است، اما اخبار غیررسمی حکایت از اختلافاتی میان او و مدیران باشگاه دارد. این اختلافات ممکن است به مسائل مدیریتی، نقل و انتقالات یا تصمیمات فنی مربوط باشد که به نظر می رسد حسینی از آنها راضی نبوده است. باشگاه آلومینیوم اراک هنوز واکنشی رسمی به این موضوع نشان نداده است. با این حال، در صورت ادامه این وضعیت، احتمال پایان همکاری میان حسینی و باشگاه وجود دارد. این امر می تواند تأثیرات زیادی بر روند آماده سازی تیم و عملکرد آن در فصل جدید لیگ برتر داشته باشد. در نهایت، غیبت مجتبی حسینی در تمرینات روز گذشته ممکن است منجر به پایان همکاری او با این باشگاه شود و در صورت عدم حل این مسائل، ممکن است شاهد تغییراتی در کادر فنی تیم باشیم که می تواند تأثیرات قابل توجهی بر عملکرد آلومینیوم در فصل جدید لیگ برتر داشته باشد.

واکنش را نشان داد: «فعلاً زود است درباره علیری صحبت کنیم. این بازیکن باید بازی های بزرگتری انجام بدهد و رفته رفته به او توجه شود. یقین دارم مدیران فدراسیون تلاش می کنند، اما مسائل دیگری هم وجود دارد.» سرمربی تیم ملی فوتبال ایران با بیان اینکه مدیران فوتبال کشورمان می خواهند لیگ برتر آسیب نبیند، این جملات را به زبان آورد: «خودم مربی باشگاهی بوده ام و مربیان باشگاهی را درک می کنم. امسال به جام جهانی منتهی می شود و باید نگاه بیشتری به تیم ملی داشت. همچنین تیم امید باید برای اولین بار خواسته مردم را برآورده کند و به المپیک برسد.» قلعه نویی با بیان اینکه قبل از شروع تورنمنت کافا پیگیر برگزاری دیدار با منتهی به جام جهانی داشته باشیم.»

نگاه

نقدی بر عملکرد تیم ملی برابر افغانستان

زنگ خطر بیخ گوش امیر

سینا حسینی / تیم ملی فوتبال ایران، به عنوان یکی از قدرت های سنتی قاره آسیا و تیمی با سابقه درخشان در صعود های متوالی به جام جهانی، در دیدار اخیر خود برابر تیم ملی افغانستان - تیمی که در دهه ۱۶۱ رنکینگ فیفا قرار دارد - نمایشی شدت نگران کننده و ناامیدکننده ارائه داد. این دیدار نه تنها نتوانست انتظارات هواداران و کارشناسان فوتبال را برآورده کند، بلکه نشانه های آشکاری از بحران در ساختار فنی و ذهنی تیم ملی را آشکار ساخت.

از یک تیم ملی که مدعی حضور موفق در جام جهانی ۲۰۲۶ است، انتظار می رود حتی در بازی های تدارکاتی و مقابل تیم هایی با رده بندی پایین تر، برتری تاکتیکی، انسجام تیمی و انگیزه ای روشن برای پیروزی را به نمایش بگذارد. با این حال، آن چه در مقابل افغانستان شاهد بودیم، سردرگمی در خط میانی، ضعف در انتقال توپ و ناتوانی در خلق موقعیت های گلزنی مؤثر بود. تیم ملی ایران نه تنها در فاز هجومی تیمی از ایده و برنامه عمل کرد، بلکه در فاز دفاعی نیز شکستنده و فاقد هماهنگی نشان داد. افزون بر این، مساله نگران کننده تر آن است که این عملکرد ضعیف، در رقابت های قهرمانی فوتبال آسیا مرکزی (CAFA) به نمایش گذاشته شد؛ تورنمنتی که سطح فنی بالایی ندارد و بسیاری از تیم های حاضر در آن از زیرساخت ها و تجربه بین المللی کافی برخوردار نیستند. اگر تیم ملی ایران حتی در این سطح نیز نتواند برتری قطعی از خود نشان دهد، چطور می توان انتظار داشت که در برابر قدرت هایی مانند آلمان، برزیل، فرانسه یا حتی تیم های قدرتمند آسیایی چون ژاپن و کره جنوبی، حرفی برای گفتن داشته باشد؟

سؤال اساسی اینجا ست: تیم ملی ایران با این ترکیب، قادر فنی و نوع برنامه ریزی فعلی، دقیقاً چه الگویی برای پیشرفت در مسیر جام جهانی ۲۰۲۶ دارد؟ آیا تکرار اشتباهات گذشته و اتکا به برخی ستاره های تکراری و بدون انگیزه، می تواند آینده ای روشن برای فوتبال ملی رقم بزند؟ یا زمان آن فرا رسیده که بازنگری اساسی در ساختار تیم، نحوه آماده سازی و تفکر تاکتیکی تیم ملی صورت گیرد؟ فراتر از مسائل فنی، فقدان انگیزه، ضعف در برنامه های روانی و ذهنی بازیکنان و نوعی بی تفاوتی در نحوه بازی تیم، نشانه های هشداردهنده ای هستند که باید جدی گرفته شوند. فوتبال امروز دیگر تنها متکی به مهارت فردی نیست؛ بلکه هماهنگی، نظم تاکتیکی، برنامه ریزی بلندمدت و انگیزه ملی عوامل تعیین کننده در موفقیت یک تیم محسوب می شوند. در پایان باید گفت که نمایش تیم ملی برابر افغانستان تنها یک لغزش ساده نبود؛ بلکه زنگ خطر جدی است برای فدراسیون، کادر فنی و حتی بازیکنان تیم. اگر قرار است در جام جهانی ۲۰۲۶ تنها حضوری نمادین نداشته باشیم، زمان تغییر اکنون است. تغییر در نگرش، تغییر در روش و شاید مهم تر از همه، تغییر در باور به اینکه با حداقل ها نمی توان در دنیای حرفه ای امروز، به حداکثر دست یافت.

سرمقاله

مجد سلطانی

روزنامه نگار

مورینیو هم که باشی، اخراج می شوی

فترباغچه نتوانست به لیگ قهرمانان اروپا برسد و بهترین بهانه به دست مدیران فترباغچه داده شد تا از شر هزینه بالای دستمزد خوزه مورینیو خلاص شوند.

این ظاهر قصه است اما کیست که نداند مدیران فترباغچه چه آرزوهای بزرگی داشتند و برای همین رویاها بود که مورینیو را به لیگ برتر ترکیه آوردند.

اما مورینیو دیگر پیر شده و از سطح خود فاصله گرفته است. این فرجام همه مربیان پا به سن گذاشته است. مهم نیست چه قهرمانی هایی آورده ای. مهم نیست چه القاب و عناوینی برایت ردیف شده است، مهم نیست چه اسم پرطمطراقی داری... از سطح اول فوتبال که فاصله بگیری، دیگر مربی به درد بخوری نیستی و باید بروی. آنها که برای ماندن اصرار می کنند، بزرگترین قاتل خودشان هستند. به اعتبار، وجهت و پیشینه شان آسیب می زنند. این قانون فوتبال دنیاست. تیمت فوتبال دلچسب بازی نمی کند، بازیکنانت پا به سن گذاشته اند، جذابیت و طراوت و تاکتیک های روز در تیمت مشاهده نمی شود. همه اینها دلایل محکمی است برای آنکه خودت بروی. حتی اگر جایگاه و پایگاهی داشته باشی و اراده کنی قدرتت را به رخ بکشی و بمانی... وقتی نمایش تیمت جذاب و چشمگیر نیست، راهی نمی ماند جز اینکه آپروتیت را برداری و بروی. راهی نمی ماند جز اینکه به مردم و هواداران احترام بگذاری. شعورشان را قدر بدانی و خودت بروی پیش از آنکه با بی احترامی بیرون ت کنند. همه آنها که اصرار به ماندن دارند، محکوم می شوند به رفتن و این عاقبتی بود که نصیب مورینیو شد. آنقدر ماند تا بیرونش کردند و چقدر این دسته از مربیان نخواستنی اند.

سوزه

گمانه زنی جدی درباره سرپرست لیگ برتری

آیا پیروانی ۶ ماه محروم می شود؟

در شرایطی که لیگ ایران بعد از دو هفته تعطیل شده است، شایعه عجیبی در فضای مجازی منتشر شده که حالا پیگیری های ایستا نشان می دهد این خبر جدی است.

ایستا از طریق منابعی در فدراسیون فوتبال مطلع شده سرپرست یکی از تیم های مشهور لیگ برتری از سوی کمیته اخلاق با محرومیت ۶ ماهه روبه رو شده و این رای به زودی اعلام می شود. در همین حال برخی در فضای مجازی نام افشین پیروانی را به عنوان فردی که با محرومیت روبه رو شده معرفی کرده اند اما فدراسیون فوتبال و باشگاه پرسپولیس واکنشی به این شایعه نداشته اند.

ظاهراً در ماه های اخیر افشین پیروانی چهار بار به کمیته اخلاق احضار شده اما در جلسات این کمیته حضور نیافته و حالا گفته می شود این موضوع به محرومیت احتمالی او مرتبط است.

این در حالی است که برخی اعضای کادر فنی و بازیکنان پرسپولیس با انتشار تصویر افشین پیروانی از او حمایت کرده اند.